NORAKSTS
Lieta Nr.A 42332205
AA43-0904-07/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 29.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Osmane,
tiesneši S.Gintere un E.Puriņš,

piedaloties pieteicēja *K.H.J.* pārstāvim *D.N.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Uzņēmumu reģistra pārstāvim Sandim Karelim, trešās personas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Krāce" pārstāvim *A.S.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *K.H.J.* pieteikumu par Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2005.gada 23.maija lēmumu Nr.120, sakarā ar *K.H.J.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 14.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2004.gada 22.oktobra lēmumu, pamatojoties uz Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 5.panta 6.punktu un likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.panta trešo daļu un 15.panta pirmo daļu, nolemts izslēgt SIA „Krāce" no uzņēmumu reģistra un ierakstīt komercreģistrā.

[2] *K.H.J.*, kas ir viens no SIA „Krāce" (turpmāk arī sabiedrība) dalībniekiem, Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2004.gada 22.oktobra lēmumu apstrīdēja Uzņēmumu reģistra galvenajam valsts notāram.

Iesniegumā norādīts, ka:

[2.1] sabiedrības dalībnieku 2004.gada 8.oktobra sapulcē pieņemti lēmumi, kad tajā pārstāvēti tikai 49% no sabiedrības pamatkapitāla, kas attiecībā uz dalībnieku sapulču kvorumu ir pretrunā ar sabiedrības statūtiem un normatīvajiem aktiem;

[2.2] sabiedrības statūtu jaunā redakcija ir apstiprināta, izslēdzot no statūtiem normu par *consensus* principa piemērošanu dalībnieku sapulces lēmumu pieņemšanā;

[2.3] pārējo sabiedrības dalībnieku lēmums samazina *K.H.J.* dalību sabiedrībā no 51% uz 4,86%, kas ir pretrunā ar 2002.gada 28.novembrī noslēgto līgumu starp sabiedrību uz Norvēģijas sabiedrību „Hydroenergi Kjell AS";

[2.4] dalībnieku sapulcē izskatīti jautājumi, kas nebija paredzēti tās darba kārtībā;

[2.5] dalībnieku sapulcei vajadzēja lemt par apmaksāto un reģistrējamo pamatkapitāla lielumu, taču dalībnieku sapulce to nebija tiesīga darīt;

[2.5] pieņemot dalībnieku sapulces lēmumu, ignorētas sabiedrības statūtu 4.8. un 4.17.punkta normas, kurās noteikts, ka dalībniekam jābūt ierakstītam dalībnieku grāmatā 10 dienas pirms sapulces sasaukšanas.

[3] Ar Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2005.gada 23.maija lēmumu Nr.120 atteikts atcelt apstrīdēto lēmumu.

Lēmums pamatots ar tālāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Saskaņā ar likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.panta otro daļu iestādes kompetencē neietilpst komersanta lēmuma pieņemšanas faktisko apstākļu pārbaude. Līdz ar to valsts notāra kompetencē neietilpst izvērtēt, vai, pieņemot lēmumus, ignorētas sabiedrības statūtu normas, kurās norādīts, ka dalībniekiem jābūt ierakstītiem dalībnieku grāmatā vismaz 10 dienas pirms sapulces sasaukšanas, kā arī to, ka dalībnieku sapulcē izskatīti jautājumi, kas nebija paredzēti tās dienas kārtībā. Tāpat arī 2002.gada 28.novembrī noslēgtā līguma starp sabiedrību uz Norvēģijas sabiedrību „Hydroenergi Kjell AS" vērtēšana neietilpst Uzņēmumu reģistra kompetencē.

[3.2] Saskaņā ar likuma „Par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību" 34.panta ceturto daļu, ja dalībnieku sapulces noteiktajā termiņā paredzētais daļu ieguldījums nav izdarīts, tad dalībnieku sapulce var nolemt, ka pamatkapitāls ir grozīts par faktiski ieguldīto summu, kas arī norādīts sabiedrības pamatkapitāla palielināšanas noteikumos. Abos gadījumos ir jāizdara attiecīgie statūtu grozījumi. Uzņēmumu reģistrs nevar pārbaudīt sabiedrības pamatkapitāla palielinājuma, pamatojoties uz 2003.gada 7.marta dalībnieku sapulces lēmumu par pamatkapitāla palielināšanu, faktiskos apmaksas apjomus. Dalībnieku sapulce 2004.gada 8.oktobrī konstatēja faktisko pamatkapitāla apmaksas stāvokli un pieņēma lēmumu izdarīt grozījumus statūtos, ar kuriem šo faktisko stāvokli fiksēja.

[3.3] Saskaņā ar likuma „Par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību" 43.panta pirmo daļu sabiedrības dalībnieku sapulce ir tiesīga, ja tajā pārstāvēta vairāk nekā puse no pamatkapitāla (statūtu fonda). Ja laikus izsludinātā sapulce nav tiesīga kvoruma trūkuma dēļ, ne vēlāk kā piecpadsmit dienu laikā tiek sasaukta atkārtota sapulce ar to pašu darba kārtību, un tā ir tiesīga lemt neatkarīgi no klātesošo balsstiesīgo dalībnieku skaita. Lai izlemtu jautājumus par statūtu grozīšanu (izņemot pamatkapitāla palielināšanu), sabiedrības likvidāciju un koncerna līguma slēgšanu,

nepieciešams sapulces kvorums, kas kopā pārstāv vismaz trīs ceturtdaļas no sabiedrības pamatkapitāla (statūtu fonda).

Konkrētajā gadījumā 2004.gada 8.oktobra dalībnieku sapulces protokolā ir fiksēts faktiskais pamatkapitāla palielinājums – Ls 21001. Sabiedrības dalībnieks *K.H.J.* pārstāvēja 4,85% sabiedrības pamatkapitāla un šī dalībnieka nepiedalīšanās sapulcē neietekmēja sapulces tiesiskumu, jo tajā tika pārstāvēts 95,15 % sabiedrības pamatkapitāla, proti, bija nepieciešamais kvorums jebkuru lēmumu pieņemšanai.

[3.4] Saskaņā ar Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 5.panta otro daļu lēmumu par uzņēmējsabiedrības pārveidošanu vai statūtu grozījumiem, kas nepieciešami, lai uzņēmējsabiedrību pieteiktu ierakstīšanai komercreģistrā, pieņem dalībnieku (akcionāru) sapulcē (pilnsapulcē) ar klātesošo vienkāršu balsu vairākumu. Sapulce (pilnsapulce) sasaucama attiecīgo uzņēmējdarbības formu regulējošajā likumā un uzņēmējsabiedrības statūtos noteiktajā kārtībā. Atkārtoti sasauktā sapulce (pilnsapulce) ir lemttiesīga, nepiemērojot likuma un statūtu noteikumus par nepieciešamo kvorumu un kvalificēto balsu vairākumu. Izdarot grozījumus statūtos, nedrīkst mainīt uzņēmējsabiedrības dalībnieku (akcionāru) tiesību apjomu. Minētā norma paredz īpašu lēmumu pieņemšanas kārtību sapulcē, kas nepieciešami sabiedrības ierakstīšanai komercreģistrā. Nosakot, ka šajā gadījumā nedrīkst mainīt sabiedrības dalībnieku tiesību apjomu, šī norma aizsargā sabiedrības mazākuma dalībnieku tiesības.

Konkrētajā gadījumā saskaņā ar 2004.gada 8.oktobra sabiedrības dalībnieku sapulces protokolu sapulcē piedalījās visi dalībnieki, tajā skaitā *K.H.J.* kopā ar savu pārstāvi, līdz ar to var uzskatīt, ka sapulce bija lemttiesīga. Uz lēmumu pieņemšanas brīdi *K.H.J.* bija atstājis dalībnieku sapulci, bet atlikušie sabiedrības dalībnieki pārstāvēja pamatkapitālu, kas sastādīja vairāk kā 3/4 no sabiedrības pamatkapitāla, līdz ar to sapulcei bija nepieciešamais kvorums attiecīgo lēmumu pieņemšanai. Lēmumi par sabiedrības ierakstīšanu komercreģistrā un statūtu apstiprināšanu jaunā redakcijā tika pieņemti vienbalsīgi. Minēto dalībnieku sapulces lēmumu var apstrīdēt tiesā Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 5.panta ceturtajā daļā noteiktajā kārtībā.

[4] 2005.gada 29.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *K.H.J.* (turpmāk arī pieteicējs) pieteikums, kurā lūgts atcelt Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2005.gada 23.maija lēmumu Nr.120, kā arī noteikt SIA „Krāce” termiņu pieteikumā un sūdzībā minēto trūkumu novēršanai līdz SIA „Krāce” pārreģistrācijai komercreģistrā.

Pieteikums pamatots ar tālāk norādītajiem argumentiem.

[4.1] Pieteicējs piekrīt, ka Uzņēmumu reģistram nav pienākums pārbaudīt lēmuma pieņemšanas faktiskos apstākļus, taču uzskata, ka Uzņēmumu reģistrs pārsūdzētajā lēmumā minētos apstākļus nepamatoti

uzskatījis par 2004.gada 8.oktobra dalībnieku sapulcē pieņemtā lēmuma faktiskajiem apstākļiem.

[4.1.1] No pārsūdzētā lēmuma izriet, ka Uzņēmumu reģistrs reģistrē jebkādus dokumentus par dalībnieku sapulcēs pieņemtajiem lēmumiem, nepārbaudot, vai šāda sapulce vispār ir notikusi, kas šos dokumentus parakstījis, vai tie nepārkāpj statūtu noteikumus u.tml..

[4.1.2] Konkrētajā gadījumā Uzņēmumu reģistrs nav ņēmis vērā faktu, ka sabiedrības dalībnieku 2004.gada 8.oktobra sapulce vispār nav notikusi. Dalībnieki sarunājuši satikties kafejnīcā. Kad pieteicējs uzzinājis, ka paredzēts pieņemt svarīgus lēmumus, viņš atstājis tikšanās vietu, neparakstot nevienu dokumentu. Šādu tikšanos nevar uzskatīt par dalībnieku sapulci. Netika ievērota arī sapulces sasaukšanas kārtība.

[4.1.3] Pieteicējs atzīst, ka Uzņēmumu reģistram nebūtu jāvērtē šie faktiskie apstākļi, taču tam vajadzētu izvērtēt iesniegto dokumentu atbilstību normatīvajiem aktiem. Tam būtu jāvērtē visu sabiedrības dalībnieku parakstu esamība uz dalībnieku lēmumu apliecinoša dokumenta – sapulces protokola – un pieteikuma Uzņēmumu reģistram, jo sabiedrības statūti paredz visu dalībnieku piekrišanu jebkuram lēmumam.

[4.1.4] Tāpat Uzņēmumu reģistram būtu jāvērtē fakts, ka 2004.gada 8.oktobra sabiedrības dalībnieku sapulcē pieņemtie lēmumi ir pretrunā ar sabiedrības statūtu 4.12 punktu, kas paredz, ka sapulce ir lemttiesīga, ja tajā piedalās visi trīs dalībnieki, kā arī 4.13.punktu, kas paredz, ka visi lēmumi jāpieņem ar *consensus* principu, proti, visiem klātesošajiem balsojot „par".

[4.1.5] Pieteicējs nepiekrīt arī Uzņēmumu reģistra norādei, ka tam nav jāpārbauda, vai dalībnieki ir ierakstīti dalībnieku grāmatā vismaz 10 dienas pirms sapulces sasaukšanas. Uzņēmumu reģistra kompetencē ietilpst iesniegto dokumentu atbilstības likumam pārbaude.

[4.2] Likums paredz, ja pamatkapitāls grozīts par faktiski ieguldīto summu, jāizdara attiecīgi grozījumi statūtos. Uzņēmumu reģistrs nav ņēmis vērā, ka arī šajā gadījumā būtu nepieciešams ievērot sabiedrības statūtos noteikto, ka jebkuru dalībnieku sapulces lēmumu pieņem tikai visi trīs dalībnieki vienbalsīgi.

[4.3] Nav pamatota pārsūdzētajā lēmumā atsauce uz likuma „Par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību" 43.panta pirmo daļu, jo sabiedrības statūtos bija paredzēta citāda lēmumu pieņemšanas kārtība.

[4.4] Nav pamatota pārsūdzētajā lēmumā atsauce uz Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 5.panta otro daļu. Izdarītie grozījumi statūtos par pamatkapitāla izmaiņām un balsošanas kārtību nav nepieciešami, lai sabiedrību ierakstītu komercreģistrā.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 14.augusta spriedumu *K.H.J.* pieteikums noraidīts.

Spriedums pamatots ar tālāk norādītajiem motīviem.

[5.1] Saskaņā ar likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.panta pirmo daļu, izskatot iesniegtos dokumentus, Uzņēmumu

reģistra valsts notārs pārliecinās par to, vai: 1) ievērota reģistrācijas piekritība; 2) iesniegti visi likumā paredzētie dokumenti; 3) iesniegtie dokumenti atbilst likuma prasībām; 4) iesniegtajos dokumentos ietvertie lēmumi, uz kuru pamata izdarāmi ieraksti komercreģistrā vai grozījumi komercreģistram iesniegtajos dokumentos, atbilst likuma prasībām; 5) Uzņēmumu reģistrā nav reģistrēts cits tiesisks šķērslis.

Saskaņā ar minētā panta otro daļu iestādes kompetencē neietilpst lēmuma pieņemšanas faktisko apstākļu pārbaude. Arī minētā panta ceturtā daļa norāda uz to, ka Uzņēmumu reģistram ir jāpārliecinās par iesniegto dokumentu atbilstību likumā norādītajai formai, nevis būtībai. Ja nav iesniegti visi nepieciešamie dokumenti vai iesniegtie dokumenti pēc formas neatbilst likuma prasībām, kā arī iesniegtajos dokumentos ietvertie lēmumi neatbilst likuma prasībām, bet šie trūkumi ir novēršami, Uzņēmumu reģistra valsts notārs pieņem lēmumu par ieraksta izdarīšanas atlikšanu.

No minētajām tiesību normām izriet, ka likumdevēja mērķis nebija uzlikt par pienākumu Uzņēmumu reģistram veikt faktisko lietas apstākļu pārbaudi.

[5.2] Tiesa atzinusi, ka tai nav nepieciešams analizēt pieteicēja iebildumus, kas attiecas uz to, ka 2004.gada 8.oktobra sapulce vispār nav notikusi, bet dalībnieki sarunājuši satikties kafejnīcā, un pieteicējs atstājis tikšanās vietu, neparakstot nevienu dokumentu, kā arī iebildumus, kas attiecas uz dalībnieku ierakstīšanu dalībnieku grāmatā, jo pieteicēja pārstāvis atzinis, ka tie ir lēmumu pieņemšanas faktiskie apstākļi, kuri iestādei nav jāvērtē.

[5.3] Tiesa konstatējusi, ka lietā pastāv strīds par to, vai 2004.gada 8.oktobra sabiedrības dalībnieku sapulcē bija kvorums lēmumu pieņemšanai.

[5.3.1] Saskaņā ar likuma „Par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību" 35.panta ceturto daļu, ja dalībnieku sapulces noteiktajā termiņā paredzētais daļu ieguldījums nav izdarīts, tad dalībnieku sapulce var nolemt, ka pamatkapitāls (statūtu fonds) ir grozīts par faktiski ieguldīto summu, vai arī uzskatīt palielinājumu par nenotikušu, atdodot ieguldīto naudu un mantu atpakaļ. Abos gadījumos jāizdara attiecīgie statūtu grozījumi. Sabiedrības pamatkapitāla palielināšanas noteikumos ir norādīts, ka gadījumā, ja pamatkapitāls nav apmaksāts noteiktajā termiņā, tas uzskatāms par palielinātu faktisko iemaksu apmērā.

Tiesa atzinusi, ka Uzņēmumu reģistram nav jāpārbauda sabiedrības pamatkapitāla palielināšanas faktiskos apmaksas apjomus, pamatojoties uz 2003.gada 7.marta dalībnieku sapulces lēmumu. Pieteicēja pārstāvis arī neapstrīd, ka pieteicējs nav veicis maksājumu par pamatkapitāla palielināšanu, bet pārējie sabiedrības dalībnieki ir veikuši apmaksu. Sabiedrības dalībnieku sapulce 2004.gada 8.oktobrī konstatēja faktisko pamatkapitāla apmaksas stāvokli un pieņēma lēmumu izdarīt grozījumus statūtos, ar kuru šo faktisko stāvokli fiksēja.

[5.3.2] Tiesa par nepamatotu atzinusi pieteicēja pārstāvja argumentu, ka šajā gadījumā sapulcei bija jāpieņem lēmumi pēc iepriekšējā balsu sadalījuma. Tiesa piekritusi atbildētāja un trešās personas pārstāvju argumentam, ka balss tiesības dod tikai apmaksātas daļas, kas izriet no likuma „Par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību" 42.panta pirmās daļas. Tādējādi nav pamatots arī pieteicēja pārstāvja arguments, ka sabiedrības dalībnieku lēmums samazina pieteicēja dalību sabiedrībā no 51% uz 4,86%. Pieteicēja dalību samazināja tas, ka netika veikta pamatkapitāla palielinājuma apmaksa, savukārt dalībnieku sapulce tikai konstatēja esošo situāciju.

[5.3.3] Tiesa atzinusi par nepamatotu pieteicēja argumentu, ka 2004.gada 8.oktobra sabiedrības dalībnieku sapulce nebija lemttiesīga. Ņemot vērā to, ka tiesa noraidīja pieteicēja argumentu par to, ka sapulcē bija jābalso pēc iepriekšējā balsu sadalījuma, tiesa atzinusi arī par nepamatotiem pieteicēja iebildumus, ka sapulcē tika pārstāvēts tikai 49% pamatkapitāla. Konkrētajā gadījumā saskaņā ar 2004.gada 8.oktobra sabiedrības dalībnieku sapulces protokolu sapulcē piedalījās visi dalībnieki, tajā skaitā pieteicējs kopā ar savu pārstāvi, līdz ar to var uzskatīt, ka sapulce bija lemttiesīga. Uz lēmumu pieņemšanas brīdi pieteicējs bija atstājis dalībnieku sapulci, bet atlikušie sabiedrības dalībnieki pārstāvēja pamatkapitālu, kas sastādīja vairāk kā 3/4 no sabiedrības pamatkapitāla, līdz ar to sapulcei bija nepieciešamais kvorums attiecīgo lēmumu pieņemšanai. Lēmumi par sabiedrības ierakstīšanu komercreģistrā un statūtu apstiprināšanu jaunā redakcijā tika pieņemti vienbalsīgi.

[5.4] Komerclikuma spēkā stāšanās likuma 5.panta otrā daļa ir imperatīvā tiesību norma un to nevar mainīt ar sabiedrības statūtiem. Tā kā dalībnieku sapulce tika sasaukta, lai izlemtu jautājumu par sabiedrības ierakstīšanu komercreģistrā, tad šis pants ir piemērojams un iestādei bija jākonstatē, ka sabiedrības dalībnieku sapulcei ir likumā noteiktais kvorums, ko iestāde arī ir konstatējusi. Tāpat varēja tik pieņemts lēmums par statūtu apstiprināšanu jaunā redakcijā. Tiesa par nepamatotu atzinusi pieteicēja iebildumu, ka ar jauno sabiedrības statūtu apstiprināšanu grozīts pieteicēja tiesību apjoms. Pieteicēja dalību sabiedrībā samazināja tas, ka netika veikta pamatkapitāla daļu apmaksa.

[5.5] Pieteicējs strīdu par *consensus* principa izslēgšanu no statūtiem var risināt civiltiesiskā kārtībā, jo tas skar dalībnieku savstarpējās attiecības (dalībnieku savstarpēju noslēgtu vienošanos).

[5.6] Pieteicējs arī lūdzis noteikt SIA „Krāce" termiņu pieteikumā un sūdzībā minēto trūkumu novēršanai līdz SIA „Krāce" pārreģistrācijai komercreģistrā. Tiesa šo prasījumu tulkojusi kā prasījumu par jauna administratīvā akta izdošanu pārsūdzētā lēmuma vietā. Tā kā tiesa noraidīja pieteicēja prasījumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu, tiesa noraidīja arī prasījums par citāda satura administratīvā akta izdošanu.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 14.augusta spriedumu pieteicējs ir iesniedzis apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzībā papildus pieteikumā minētajiem argumentiem norādīti šādi apsvērumi.

[6.1] Tiesa kļūdaini interpretējusi pieteicēja pārstāvja apgalvojumus par to, kas ir uzskatāmi par lēmuma pieņemšanas faktiskajiem apstākļiem. Pieteicējs pieteikumā norādījis, ka pats sapulces sasaukšanas fakts un tās sasaukšanas kārtība ir tādi faktiskie apstākļi, kas Uzņēmumu reģistram nebija jāvērtē. Tomēr pieteikumā ir uzsvērts, ka prasība par dalībnieku ierakstīšanu dalībnieku grāmatā ir juridiska prasība, kā arī pieteicēja paraksta trūkums uz pieteikuma Uzņēmumu reģistram ir normatīvo aktu pārkāpums, līdz ar to Uzņēmumu reģistram šie apstākļi bija jāvērtē.

[6.2] Tiesa kļūdaini uzskatījusi, ka 2003.gada 7.martā pieņemtais lēmums par pamatkapitāla palielināšanu izmainīja daļu sadalījumu sabiedrībā, savukārt 2004.gada 8.oktobra sapulcē tika fiksēts tikai faktiskais stāvoklis. Lai dalībnieku sapulce varētu konstatēt pamatkapitāla faktisko apmaksas stāvokli, dalībnieku sapulcei vispār ir jānotiek un jābūt balsstiesīgai, atbilstoši tam balsu sadalījumam, kas ir spēkā līdz brīdim, kad sapulce nolemj par pamatkapitāla palielinājuma esamību tā faktiskā apmērā. Minētais izriet arī no likuma „Par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību" 35.panta ceturtās daļas.

[6.3] Tiesa spriedumā ir nepareizi norādījusi, ka, lai būtu balsstiesības sabiedrībā, nepieciešams vienīgi, lai daļas būtu apmaksātas. Īpašuma tiesības uz daļām nerodas to apmaksas brīdī, bet gan brīdī, kad daļu īpašnieks ir pienācīgā kārtā saņēmis daļu apliecību un reģistrēts sabiedrības dalībnieku grāmatā.

[6.4] Tiesa spriedumā atzinusi, ka statūtos paredzētā 100% kvoruma prasība ir leģitīma un ka likuma „Par sabiedrībām ar ierobežotām atbildību" 43.panta pirmās daļas norma nav imperatīva, tomēr kļūdaini uzskatījusi, ka Uzņēmumu reģistram bija jāpārbauda, vai ir ievērots likumā noteiktais kvorums, nevis statūtos noteiktais.

[6.5] Izslēdzot vienbalsības principu no statūtiem, pieteicēja tiesības tika būtiski samazinātas. Tas nebija nepieciešamas, lai sabiedrību pārreģistrētu komercreģistrā, līdz ar to uz minēto jautājumu nevar attiecināt Komerclikuma spēkā stāšanās likuma 5.panta otro daļu.

[7] Pieteicēja pārstāvis tiesas sēdē apelācijas sūdzību uzturēja un lūdza pieteikumu apmierināt. Uzņēmumu reģistra un trešās personas pārstāvji apelācijas sūdzību un pieteikumu neatzina.

Motīvu daļa

[8] Noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku pārstāvju paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā

apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[9] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, kas norādīta šā sprieduma [5.1]-[5.6] punktos, un Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

Līdz ar to nav pamata Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2005.gada 23.maija lēmuma Nr.120 atcelšanai, jo tas ir tiesisks un pamatots. Apgabaltiesas ieskatā lēmumā ietverts pareizs un pietiekams pamatojums atteikumam atcelt Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2004.gada 22.oktobra lēmumu, ar kuru sabiedrība izslēgta no uzņēmumu reģistra un ierakstīta komercreģistrā. Tādējādi nav pamata arī pieteicēja prasījuma apmierināšanai par administratīvā akta izdošanu, ar kuru sabiedrībai tiktu noteikts termiņš pieteikumā un apstrīdēšanas iesniegumā minēto trūkumu novēršanai līdz sabiedrības pārreģistrācijai komercreģistrā.

[10] Nepamatots ir apelācijas sūdzības arguments, ka Uzņēmumu reģistram bija jāvērtē dalībnieku ierakstīšana dalībnieku grāmatā.

Saskaņā ar likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" (*sprieduma tekstā normatīvie akti izteikti redakcijā, kāda bija spēkā lēmuma pieņemšanas laikā*) 4.panta 1.punktu Uzņēmumu reģistrs pieņem izskatīšanai likumos noteiktos dokumentus (..). Savukārt atbilstoši minētā likuma 7.panta pirmajai daļai reģistrācijai iesniedzams pieteikums, visi dokumenti, kas norādīti likumā „Par uzņēmējdarbību" un likumos, kuri reglamentē uzņēmējdarbības formas un veidus, maksājumu apliecinošs dokuments par reģistrācijas valsts nodevas samaksu un samaksu par publikāciju laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" (..). Ne likums „Par uzņēmējdarbību" (*zaudējis spēku no 2006.gada 19.maija*), ne likums „Par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību" (*zaudējis spēku no 2006.gada 19.maija*) neparedz prasību iesniegt Uzņēmumu reģistram izrakstu no dalībnieku grāmatas un atbilstoši likuma „Par uzņēmējdarbību" 31.panta trešajai daļai Uzņēmumu reģistrs nav tiesīgs pieprasīt likumā neparedzētus dokumentus, līdz ar to apgabaltiesa piekrīt pārsūdzētajā lēmumā

norādītajam, ka šis jautājums (ierakstīšana dalībnieku grāmatā) nav vērtējams Uzņēmumu reģistra valsts notāra kompetences ietvaros un ir uzskatāms par dalībnieku sapulces pieņemšanas faktiskajiem apstākļiem.

[11] Nepamatots ir apelācijas sūdzības arguments, ka pieteicēja paraksta trūkums uz pieteikuma Uzņēmumu reģistram ir normatīvo aktu pārkāpums, līdz ar to Uzņēmumu reģistram arī šis apstāklis bija jāvērtē.

Likuma „Par uzņēmumu reģistru" 7.panta trešā daļa nosaka, ka pieteikumu par reģistrācijas ierakstu izdarīšanu Uzņēmumu reģistra žurnālā paraksta amatpersonas, kurām uzņēmumā (uzņēmējsabiedrībā) piešķirtas paraksta tiesības (..). Tā kā *I.R.* dokumentu iesniegšanas laikā bija SIA „Krāce" direktors ar pārstāvības tiesībām, viņam attiecīgi bija tiesības parakstīt pieteikumu arī vienam pašam.

[12] Apgabaltiesa nevērtē pārējos apelācijas sūdzības argumentus [6.3]-[6.5], jo tos ir izvērtējusi pirmās instances tiesa, kuras motivācijai apgabaltiesa pievienojās.

[13] Apgabaltiesas sēdē trešās personas pārstāvis izteica lūgumu pieņemt blakus lēmumu nosūtīšanai Latvijas Zvērinātu advokātu padomei par pieteicēja pārstāvja *A.N.*, viņaprāt, pieļauto Latvijas Zvērinātu advokātu Ētikas kodeksa pārkāpumu, kas izpaudies kā pārstāvamā un pārstāvja apvainošana melos, ko pārstāvis uztvēris kā personisku apvainojumu.

Tiesai, izskatot lietu, šādas tiesības ir paredzētas Administratīvā procesa likuma 288.panta pirmajā daļā. Saskaņā ar minētā panta pirmo daļu, ja, izskatot lietu, konstatēti apstākļi, kas liecina par iespējamu tiesību normu pārkāpumu, kā arī citos gadījumos tiesa var pieņemt blakus lēmumu. Blakus lēmumu nosūta attiecīgajai institūcijai. Taču Administratīvā apgabaltiesa norāda, ka blakus lēmuma pieņemšana ir tiesas tiesība, izskatot lietu pēc būtības, nevis pienākums. Apgabaltiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nepastāv apstākļi blakus lēmuma pieņemšanai. Vienlaikus apgabaltiesa norāda, ka trešās personas pārstāvim pašam ir tiesības vērsties Latvijas Zvērinātu advokātu padomē, ja viņš uzskata, ka pieteicēja pārstāvis, sniedzot paskaidrojumus tiesas sēdē, ir pieļāvis Latvijas Zvērinātu advokātu Ētikas kodeksa pārkāpumus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atzīt par nepamatotu un noraidīt *K.H.J.* pieteikumu par Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2005.gada 23.maija lēmuma Nr.120 atcelšanu un pienākuma uzlikšanu Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram izdot jaunu administratīvo aktu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*/paraksts/*	M.Osmane
Tiesneši	*/paraksts/*	S.Gintere
	/paraksts/	E.Puriņš

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese M.Osmane
Rīgā, 2007.gada 29.novembrī